

PERGALĖ

Z A R A S A I

1953 m.

gruodžio

11

PENKTADIENIS

Nr.146(956)

Kaina 15 kap.

Numeryje:

1. Dėl Ukrainos susijungimo su Rusija 300-ųjų metinių—1 pusl.
2. I. DONSKOJUS. Likviduoti nepakenčiamą padėtį remontuojant traktorius — 1 pusl.
3. H. RIMKUS. Be kritikos ir savikritikos—2 pusl.
4. V. NOVIKOVAS. Amerikiniai imperialistai — pikčiau—
- si tarybinės liaudies priešai — 2—3 pusl.
5. V. NEVRONYTĖ. Kodėl krito mokslo pažangumas I vidurinėje mokykloje — 3 pusl.
6. V. CHARKOVAS. Tarptautinė apžvalga—4 pusl.
7. Z. POSTNOVAS. Gerai atlikti metinę inventorizaciją kolūkiuose—4 pusl.

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

TSKP Centro Komitete, TSR Sąjungos Ministrų Taryboje, TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiume

Dėl Ukrainos susijungimo su Rusija 300-ųjų metinių

TSKP Centro Komitetas, TSR Sąjungos Ministrų Taryba ir TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas priėmė nutarimą plačiai pažymėti 1954 metų sausio mėnesį sukankančias Ukrainos susijungimo su Rusija 300-ąsias metines, kaip įžymų istorinį įvykį, didelę nacionalinę ukrainiečių ir rusų tautų bei visų Tarybų Sąjungos tautų šventę.

Nutarime sakoma, kad šiuo reikšmingu įvykiu buvo užbaigta daug amžių trukusi ukrainiečių tautos kova prieš svetimšalius pavergėjus — už susijungimą su rusų tauta vieningoje Rusijos valstybėje.

Ukrainiečių tauta, kilusi iš vieningo senovės rusų tautybės kamieno, surišta su rusų tauta kilmės vieningumo, viso istorinio vystymosi artumu ir jo bendrumu, nuolat siekė susivienyti su broliška rusų tauta. Ilgą laiką Ukraina buvo svetimšalių pavergta ir kentė baisų niokojimą bei siaubimą nuo turkų-totorių chanų klajojančiųjų ordų agresyvių užpuolimų ir lenkų šlėktų priespaudos. Ukrainiečių tauta, kurią grėsė išnaikinimas, nuolat kovojo prieš svetimšalių pavergėjų priespaudą.

1648—1654 m. m. išsivadavimo kare ukrainiečių tauta, įžymiojo valstybinio veikėjo ir karvedžio Bogdano Chmelnickio vadovaujama, didvyriškai kovojo už Ukrainos išsivadimą iš lenkų šlėktų priespaudos, už Ukrainos susijungimą su Rusija. Istorinis Bogdano Chmelnickio nuopelnas yra tas, kad jis, išreikšdamas ukrainiečių tautos siekimą sudaryti glaudžią sąjungą su rusų tauta ir vadovaudamas ukrainiečių valstybingumo kūrimosi procesui, teisingai suprato jo uždavinius ir perspektyvas, ukrainiečių tautos išsigelbėjimu laikė jos susivienijimą su didžiąja rusų tauta.

Svarbiausioji ir lemiamoji išsivadavimo karo jėga buvo engiamoji valstietija, kuri kovojo už Ukrainos išsivadimą iš svetimšalių pavergimo ir stėjo prieš feodalų-baudžiavininkų vykdomą socialinę priespaudą. Ukrainiečių tautos kova prieš lenkų šlėktus susilaukė plataus atgarsio ir pritarimo tarp Lenkijos valstiečių, kurie kentė lenkų feodalų priespaudą. Liaudies judėjimui išsivadavimo kare įgauti platų užmojį ir pasiekti įžymius laimėjimus padėjo nuolatinė Rusijos valstybės ir ypač Rusijos liaudies masių pagalba bei parama.

Ši visalaudinė kova baigėsi Perejaslavto Rados 1654 metų sausio 8 (18) dienos nutarimu dėl Ukrainos susijungimo su Rusija. Šis nutarimas buvo galingas laisvę mylinčios ukrainiečių tautos valios pareiškimas, jos daugiamžių siekimų ir vilčių išraiška, jis reiškė posūkio etapą jos gyvenime. Ukrainiečių tauta, amžiams surišusi savo likimą su tuo pat kraujo broliška rusų tauta, kurią ji visada laikė savo patikima gynėja ir sąjungininke, tuo pačiu išgelbėjo ir išsaugojo save, kaip naciją.

Ukrainos susijungimas su Rusija, nepaisant to, kad Rusijos priešakyje tada buvo caras ir dvarininkai, turėjo milžinišką progresyvią reikšmę tolesniam ukrainiečių ir rusų tautų politiniam, ekonominiam ir kultūriniam vystymuisi — dviejų didžiųjų slavų tautų susivienijimas, nepaisant carizmo, rusų bei ukrainiečių feo-

dalų ir buržuazijos reakcinės politikos, suartino Rusijos ir Ukrainos tautas, kurios pasirinko vienintelį teisingą kelią bendroje kovoje prieš visus išorinius priešus, prieš bendrus engėjus, prieš baudžiavininkus ir buržuaziją, prieš carizmą ir kapitalistinę vergovę.

Priešingai carinei reakcinei žiaurios nacionalinės-kolonijinės priespaudos politikai, rusų tautos sūnūs pripažino Ukrainos teisę į nacionalinę nepriklausomybę ir kartu su priešakiniais ukrainiečių tautos veikėjais kovojo prieš gėdingą Rusijos tautų vienos prieš kitą kiršinimo politiką, kurią vykdė Rusijos ir Ukrainos dvarininkai bei buržuazija ir jų pakalikai—didžiavalstybiniai šovinistai bei Ukrainos nacionalistai.

Remiantis bendra kova prieš engėjus ir svetimšalius grobikus, kurie kėsinosi į Rusijos ir Ukrainos žemes, vystėsi ir stiprėjo giliausia, neišardoma dviejų didžiųjų broliškų tautų draugystė. Didieji šios draugystės pasiekimai ryškiai ir įtikinamai demaskuoja antilaudinę esmę buržuazinių-nacionalistinių iškraipymų įvertinant istorinę Ukrainos susijungimo su Rusija reikšmę, akivaizdžiai rodo, kiek tušti buvo visi buržuazinių nacionalistų mėginimai pakirsti ir sugriauti neišardomą ukrainiečių, rusų ir kitų Tarybų Sąjungos tautų sąjungą.

Lemiamą reikšmę tolesniam rusų, ukrainiečių ir visų kitų Rusijos tautų vystymuisi turėjo revoliucingiausio pasaulyje Rusijos proletariato ir jo kovinio avangardo — Komunistų partijos pasirodymas istorijos arenoje.

Komunistų partijos vadovaujamos, Rusijos tautos, įvykdžiusios Didžiąją Spalio socialistinę revoliuciją, išsivadavo iš kapitalistinės vergovės grandinių ir atvėrė tautoms kelią į socializmą. Ukrainiečių tauta pirmoji po rusų tautos nuėjo socializmo keliu, pasiekė pagaliau savo amžinos svajonės įsikūnijimą, sudariusi savo nacionalinę Ukrainos valstybę ir tuo pradėjusi naują ir iš tikrųjų šlovingą savo istorijos epochą.

Broliška rusų ir ukrainiečių tautų sąjunga bei draugystė tvirtėjo ir grūdinosi Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos metu, pilietinio karo ugnyje kovojant prieš vidaus kontrrevoliuciją ir užsienio karinę intervenciją, socialistinės statybos procese, istoriniuose Didžiojo Tėvynės karo mūšiuose prieš vokiškuosius fašistinius grobikus.

Išdavoje pasaulinių-istorinių pergalių, kurias iškovojė Tarybų Sąjungos tautos, lenininės-stalininės nacionalinės politikos vykdymo dėka ukrainiečių tauta galėjo įgyvendinti savo nacionalinį atgimimą, sujungusi visas Ukrainos žemes vieningoje Ukrainos Tarybų Socialistinėje valstybėje.

Rusų ir ukrainiečių tautos, pasiekusios milžiniškus laimėjimus ekonominėje ir kultūrinėje statyboje, dabar tvirtai žengia kartu su visomis broliškomis mūsų šalies tautomis, Komunistų partijai vadovaujant, pirmyn keliu į komunizmą.

Neišardoma amžina ukrainiečių ir rusų tautų, visų Tarybų Sąjungos tautų draugystė yra ukrainiečių tautos, kaip ir kitų Tarybų Sąjungos tautų, nacionalinės nepriklausomybės ir laisvės, suklestėjimo, nacionalinės kultūros žydėjimo laidas.

TSKP CK, TSR Sąjungos Ministrų Taryba ir TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas savo nutarime įpareigojo vietines partines ir tarybines organizacijas plačiai pažymėti įžymų istorinį įvykį — Ukrainos susijungimo su Rusija 300-ąsias metines, kaip didelę nacionalinę šventę, organizuoti paskaitas, pranešimus ir pasikalbėjimus, skirtus šiam svarbiam įvykiui mūsų Tėvynės istorijoje ir tolesniam Tarybų Sąjungos tautų draugystės stiprinimui.

Likviduoti nepakenčiamą padėtį remontuojant traktorius

Zarasų MTS gėdingai žlugdomas rudens-žiemos sezono traktorių bei žemės ūkio inventoriaus remonto planas. Jeigu pagal planą IV ketvirtyje turi būti atliktas 7 traktorių kapitalinis remontas ir 5 traktorių einamasis remontas, tai iki šios dienos iš viso atremontuotas tik vienas „U-2“ markės traktorius, dvi eilinės sėjamosios bei du penkiavagiai plūgai.

Kame glūdi tokios nepakenčiamos padėties priežastys? Juk MTS turi puikias remonto dirbtuves, aprūpintas naujausia technika, yra pakankamas kiekis kvalifikuotų kadru?

MTS vadovai — direktorius drg. Cacūra ir vyr. inžinierius drg. Šukys — paaiškina atsilikimą tuo, kad LTSR žemės ūkio ministerija neskiria lėšų remontui, ir todėl nėra galimybės vykdyti remonto darbus. Jie, žinoma, visą kaltę už remonto sužlugdymą verčia ministerijai.

Bet ar pagalvojo drg. Cacūra apie tai, kaip jo veikla turėjo įtakos į tai, kad šiuo metu MTS liko be lėšų remontui ir atsidūrė tokioje sunkioje padėtyje? Juk kaltė dėl to visų pirma tenka patiems mašinų traktorių stoties vadovams. Dėl blogo vadovavimo ir MTS neorganizuotumo metinis traktorių darbų planas įvykdytas tik 71,5 procento, buvo sužlugdytas svarbiausių darbų rūšių planas. Traktorių parko prastovėjimas šiais metais siekė daugiau kaip 4000 traktorių dienų. Tai reiškia, kad traktorių parko galingumas buvo išnaudotas tik 37 proc. Traktorių prastovėjimų dėl techninių sugedimų bei organizacinių priežasčių išdavoje, o taip pat dėl pamainų normų neįvykdymo, 63 proc.

traktorių parko nebuvo išnaudota. Savaime aišku, kad blogi gamybiniai rodikliai rimtai paveikė MTS finansinę padėtį. Be to, tam dar padėjo lėšų, skirtų einamajam remontui, žymus perikvojimas, visų atsarginių dalių sunaudojimo normų viršijimas. Ką gi po viso to drg. Cacūra nori kaltinti dėl to, kad IV ketvirtyje MTS pasiliko be lėšų remontui.

Nusiraminęs tuo, kad dabar yra „pasiteisinimas“ remonto uždelsimui, drg. Cacūra ne tik kad nesirūpina spartesniu traktorių remonto atlikimu, bet taip pat nesima žygių paspartinti remonto inventoriaus, nereikalingo ypatingų išlaidų. MTS turi visus galimus remonto žemės ūkio inventorių, bet prie šių darbų užimta vos keletas žmonių, ir, suprantama, kad remontas vykdomas labai lėtais tempais. Tuo tarpu dauguma jau atvykusių iš kolūkių traktorių vaikšto be darbo, o kai kurie išsiskirstė namo.

Susidariusi MTS padėtis dar kartą rodo, kad drg. Cacūra nesugeba vadovauti stotčiai, kad jis dirba be iniciatyvos ir perspektyvos.

MTS padėtis sukelia rimtą nerimą. IV ketvirčio remonto plano sužlugdymas padarys neįgiamą įtaką MTS darbai sekančiais metais.

MTS vadovai ir partinė organizacija turi imtis visų priemonių spartesniam remonto organizavimui, tam panaudodami visus vietinius resursus. Sava laikis ir kokybiškas remonto atlikimas yra šiuo metu svarbiausias iškeltas mechanizatoriams uždavinys vykdamas TSKP CK rugsėjo Plenumo istorinį nutarimą.

I. D o n s k o j u s

Ataskaitiniuose rinkiminiuose partiniuose susirinkimuose

Be kritikos ir savikritikos

Dideli uždaviniai išskirti vietinės pramonės darbuotojams gerinant plataus vartojimo prekių gamybą, keliant jų kokybę. Rajono pramkombinate vykdomi šios uždaviniai, greta pasiektų laimėjimų, yra ir stambių trūkumų. Gamybinis planas įvykdomas ne pagal visas produkcijos rūšis, dar mažai kovojama už savikainos sumažinimą, už žaliavų, kuro ekonomiją, rimtus priekaištus daro pramkombinatui vartotojai dėl žemos gaminių kokybės.

Šie klausimai, atrodo, negalėjo nejaudinti pramkombinato partinės organizacijos. Reikėjo tikėtis, kad komunistai per ataskaitinį partinį susirinkimą išskels organizacijos darbo trūkumus per ataskaitinį laikotarpį, giliai išanalizuos padėtį pramkombinate ir numatys būdus organizacijos darbui pertvarkyti, kad kuo greičiau būtų likviduoti pramkombinato darbe esantieji trūkumai.

Bet ataskaitinis susirinkimas parodė pramkombinato partinės organizacijos atitrūkimą nuo jai keliamų uždavinių, nuo administracijos veiklos kontrolės, politinio aiškino darbo pramkombinato darbininkų tarpe silpnumą.

Susirinkimui buvo ruošiamasi paviršutiniškai, neįsigilinant į keliamų partinei organizacijai uždavinių svarbą. Paviršutiniškas, neišsamus buvo partinės organizacijos sekretoriaus drg. Kaurdakovo ataskaitinis pranešimas. Partinės organizacijos veiklos klausimai jame paliesti tik prabėgomis, daugelį jų visai apeinant. Nekritiškai analizavo pranešėjas pramkombinato gamybinę veiklą. Pranešėjas kalbėjo vien apie laimėjimus vykdamas planą kiekybinu at-

žvilgiu. Bet apie tai, kas padaryta siekiant pagerinti produkcijos kokybę, padidinti gaminių, kurie turi ypač platų pareikalavimą, išleidimą, — pranešėjas nutylėjo.

Eilė svarbių klausimų, kaip pirmųjų patyrimo skleidimas, komunistų darbas, politinis švietimas, irgi buvo nutylėti.

Tiek pranešimas, tiek ir komunistų pasisakymai buvo be kritikos ir savikritikos, juose jaučiamas nenoras kelti imonės administracijos darbo trūkumus, pataikavimas jai.

Komunistai Grigorjevas ir Juknevičiūtė kalbėjo apie silpną profsąjunginės organizacijos komiteto darbą. Profsąjunginė organizacija nesirūpina darbo drausmės kėlimu, buitiniams darbuotojų poreikiams, konfliktinė komisija jai pavestus išnagrinėti klausimus dažniausiai sprendžia paviršutiniškai.

Pasisakiusieji daugiau kalbėjo apie antraeilius klausimus, bendrais bruožais pažymėjo, kad partinė organizacija neauklėja kadru, kiekvienas trumpai apsisistojo ties savo darbu, pažymėdamas, ką yra šiemet nuveikęs, ir pan. Nė vienu žodžiu kalbėjusieji neuzsiminė, kas trukdo atskiroms pramkombinato dirbtuvėms įvykdyti gamybinius planus, komunistai nepadarė jokių pasiūlymų pramkombinato administracijai siekiant pagerinti gamybinių planų vykdymą, produkcijos kokybę.

Kaip tik kritikos bei savikritikos nebuvimas ir buvo svarbiausioji priežastis, dėl kurios nebuvo išanalizuoti partinės organizacijos darbo vadovaujant gamybinei veiklai trūkumai, o tuo pačiu ir nenumatytos priemonės darbu pagerinti.

H. R i m k u s

M U M S R A Š O**Socialistinės visuomenės gyvenimo taisyklių pažeidėjai**

Aš dirbu miesto vykdomojo komiteto komunalinio ūkio skyriaus nuolatines komisijos pirmininku. Todėl noriu pasakoti apie vieną skandalingą atsitikimą, su kuriuo man teko susidurti darbe.

M Melnikaitis gatvėje, name Nr. 67 (namų valdytojas drg. Sergedienė) gyvena Klasinsko šeima. Jie naudojami komunaliniu butu, susidedančiu iš 2-ju kambarių ir virtuvės. Kitame mažame kambarėlyje gyvena viena senyva pilietė Balaišytė. Jos kambarėlis jungiasi su virtuve, per kurią yra bendras išėjimas į gatvę. Klasinskai neabejotinai stengiasi išgyvendinti savo kaimynę ir užimti visą butą. Šiuo tikslu jie drg. Balaišytei sudarė nepakenčiamas gyvenimo sąlygas, netik kad neleidami naudotis virtuve, bet uždraudami per ją vaikščioti į gatvę. Sena moteris, norėdama išeiti į miestą, turi landžioti per langą. Tačiau gi ir šito Klasinskams dar maža. Beveik

kas dieną prie Balaišytės kambario durų jie sukelia triukšmą, kartais ilgai neleidami nelaimingajai moteriai įeiti į savo kambarėlį.

Klasinskas ne kiek nesigėdina teisėtų vienišos moters kančių, kaimynų pastabas praleisdamas pro ausis. Dargi miesto vykdomojo komiteto pirmininko drg. Boborovo nurodymą ištaisyti skandalingą padėtį Klasinskai sutiko nemirktelėję akimis. Šie žmonės, kaip matyti, visiškai pamiršo elementarius socialistinės dorovės ir žmogaus gerbimo pagrindus. Be abejo, iš šių žmonių sąmonės dar galutinai neišgyvendintos kapitalizmo-amerikoniškumo liekanos.

Man atrodo, kad minėti faktai ras rimtą atgarsį Zarasų miesto vykdomajame komitete.

J. M e l n i k a s
miesto vykdomojo komiteto komunalinio ūkio skyriaus nuolatines komisijos pirmininkas

„Pergalės“ medžiagos pėdsakais**„Aukščiau kelti užsiėmimų lygį politmokykloje“**

Tokio pavadinimo straipsnis buvo išspausdintas lapkričio 22 d. „Pergalėje“. Jame nurodoma, kad Kutuzovo vardo kolūkio politmokyklos propagandistas drg. Vorobjovas užsiėmimų veda žemu politiniu-idėjiniu lygiu. Daugelį itin svarbių klausimų propagandistas nušviečia nepilnai ir net neteisingai.

„Daugiau dėmesio keleivių patogumams“

Tokia antrašte korespondencija buvo išspausdinta 128(938) „Pergalės“ numeryje. Joje buvo nurodoma į netvarką Zarasų viešbutyje „Aušra“: viešbutyje užgesus elektros, autobusų stotyje nenurodytas viešbučio adresas, ir pirmą kartą atvykę

Partijos rajono komiteto propagandos ir agitacijos skyrius pranešė redakcijai, kad propagandistui Vorobjovui duoti atitinkamai nurodymai, kaip teisingai pasiruošti užsiėmimams.

Viešbučio „Aušra“ vedėja drg. Jasiūnienė pranešė redakcijai, kad padėts ištaisyta. Padarytos kelio į viešbutį rodyklės, jo prieangyje įrengtas žiburys.

keleiviai nežino, kur viešbutis randasi.

Viešbučio „Aušra“ vedėja drg. Jasiūnienė pranešė redakcijai, kad padėts ištaisyta. Padarytos kelio į viešbutį rodyklės, jo prieangyje įrengtas žiburys.

**IVESTI TIKSLIA
APSKAITĄ**

Ne kartą kolūkiečiai atkreipdavo „Bolševiko“ kolūkio vadovų dėmesį į tai, kad apskaita apleista. Tačiau kol kas apskaitai sutvarkyti neįsiimta priemonių, ir tuo galėjo vaizdžiai įsitikinti valstybinės kontrolės komisija, kuri neseniai tikrino reikalų padėtį kolūkio gyvulininkystės fermose. Visą savaitę teko jai dirbti, kol susigaudė apskaitos chaoso, vos rasdama galus. Tikrinimo išdavoje komisija iškelė eilę rimtų žemės ūkio atelės įstatų pažeidimų.

Tokia padėtis visų pirma paaškinama tuo, kad kolūkio vadovai neteikia reikiamos reikšmės apskaitai, užmiršta apie visiems žinomą tiesą, kad ten, kur nėra apskaitos, — ten nėra tvarkos. Dėl blogai sutvarkytos apskaitos susidarė galimybė grobstyti visuomeniniam turtui ne tik gyvulininkystės fermose, bet ir kitose kolūkinės gamybos šakose.

Dažnas brigadininkų keitimas ketvirtoje laukininkystės brigadoje privedė prie to, kad dviejų mėnesių bėgyje kolūkiečių darbas čia visiškai nebuvo apskaičiuojamas ir jokiuose dokumentuose neužfiksuotas. Naujai paskirtas brigadininkas drg. S. Vilkauskas (trečias iš eilės) ne kartą reikalavo iš kolūkio vadovų ir vyr. sąskaitininko drg. Krasausko, kad jie sutvarkytų darbdievių apskaitą ketvirtoje brigadoje, tačiau ligi šiol jokių priemonių nesiimta. Todėl neuostabu, kad ketvirtoji brigada yra labiausiai atsilikusi kolūkyje.

„Bolševiko“ kolūkyje yra didelis sąskaitybės aparatas. Kolūkio valdyba turi pasiekti, kad jis dirbtų tiksliai, kad visuose kolūkinės gamybos baruose būtų užtikrinta tiksliai apskaita.

V. S t a š k e v i č i u s

Amerikiniai imperialistai — pikčiausi tarybinės liaudies priešai

Su žvėriška neapykanta amerikiniai imperialistai sutiko D. džiosos Spalio socialistinės revoliucijos pergalę. Iš pat pirmųjų revoliucijos pergalės dienų jie pradėjo įnirtingą kovą prieš jauną Tarybų respubliką. Amerikiniai imperialistai organizavo bado blokadą ir norėjo kaulėta bado ranka pasmaugti Tarybų šalį, kuri iš pirmųjų savo egzistavimo dienų paskelbė dekretą apie taiką ir nuo to laiko nuosekliai kovoja už taiką visame pasaulyje. Ši taikinga Tarybų Sąjungos politika daugiausia ir sukėlė imperialistams nerimą. Bet imperialistų organizuota bado blokada nedavė pageidaujamo rezultato. Tarybinė liaudis nesuklupo prieš imperialistines šalis. Tada amerikiniai grobikai pradėjo ginkluotą intervenciją. Įsiveržę į mūsų Tėvynę, amerikiniai interventai plėšė ir niokojo mūsų Šiaurės kraštą, Rytų

Sibirą ir Tolimuosius Rytus. Jie vežė viską: mišką, varį, kailius, geležį, stakles ir anglių, užgrobė mūsų laivus. Grobikai įvedė negirdėto teroro režimą.

Visa milžiniška Šiaurės krašto teritorija buvo padengta kalėjimų ir koncentracijos stovyklų tinklu. Viena tokių stovyklų buvo sala Mudjugas, pavadinta mirties sala. Pro Šiaurės krašto kalėjimus praėjo 17 procentų visų okupuotos teritorijos gyventojų. Vienas plėšimo ir teroro organizatorių mūsų Tėvynės šiaurėje buvo Frensis — buvęs JAV pasiuntinys Rusijoje.

Tarybinei liaudžiai taip pat žinomi admirolo Mak-Kelį, JAV karinio атаše Petrograde Rigso vardai, kurie įkvėpdavo kontrevoliucinius pasturlakus kovai prieš Tarybų valdžią, padėjo smaugti tarybinius žmones.

Pabaltijyje antitarybinę veik-

lą išvystė vadinamoji amerikinė pagalbos administracija, kuri pastatė sau tikslą, — maskuodamasi „pagalbos“ teikimu, nuslopinti revoliuciją ir pajungti Pabaltijo tautas. Tam tikram laikui tai jiems pasisekė. Tarybų valdžia Pabaltijyje buvo nuslopinta. Estai, latviai, lietuviai ir kitos gyvenančios Pabaltijyje tautos 22 metus nešė dvigubą jungą — savosios ir užsienio buržuazijos eksploataciją. Pabaltijo gyventojai prisimena laisvės slopintoją žinomą Herberą Huverį, kuris vėliau ciniškai pareiškė, kad „mano gyvenimo tikslas — Tarybų Sąjungos sunaikinimas“.

Badu, ugnimi ir kėlavimu amerikiniai imperialistai mėgino suskaldyti mūsų šalį ir pavergti tarybines tautas. Tačiau tarybiniai žmonės, Komunistų partijos vadovaujami, sutriuškino interventus ir baltagvardiečių pasturlakus.

Raudonoji Armija išmetė juos iš mūsų šventosios žemės.

Amerikiniai imperialistai nepasimokė iš istorinio patyrimo ir, patyrę pralaimėjimą karinėje intervencijoje, nutraukė kovos prieš Tarybų valstybę, o tik pakeitė jos formą. Amerikiniai imperialistai perėjo nuo atviros karinės intervencijos prieš TSRS prie ekonominio boikoto ir politinės izoliacijos politikos. Šios politikos tikslas buvo atitraukti mūsų šalį nuo socialistinės statybos pozicijų ir paskui pajungti ją, paverdant tarybinius žmones.

Tačiau ir čia amerikiniai imperialistai apsiriko. Tarybų valstybė stiprėjo ir vystėsi ir 1933 metais, paskui kitas valstybes, Amerikai teko nustatyti diplomatinis ir prekybinius santykius su mūsų šalimi.

Pripažinę Tarybų valstybę, JAV imperialistai žiūrėjo į Vokietiją, kaip į jėgą, kuri gali arba panaikinti, arba nusilpninti Tarybų šalį, ir pradėjo ruošti Vokietiją šiai

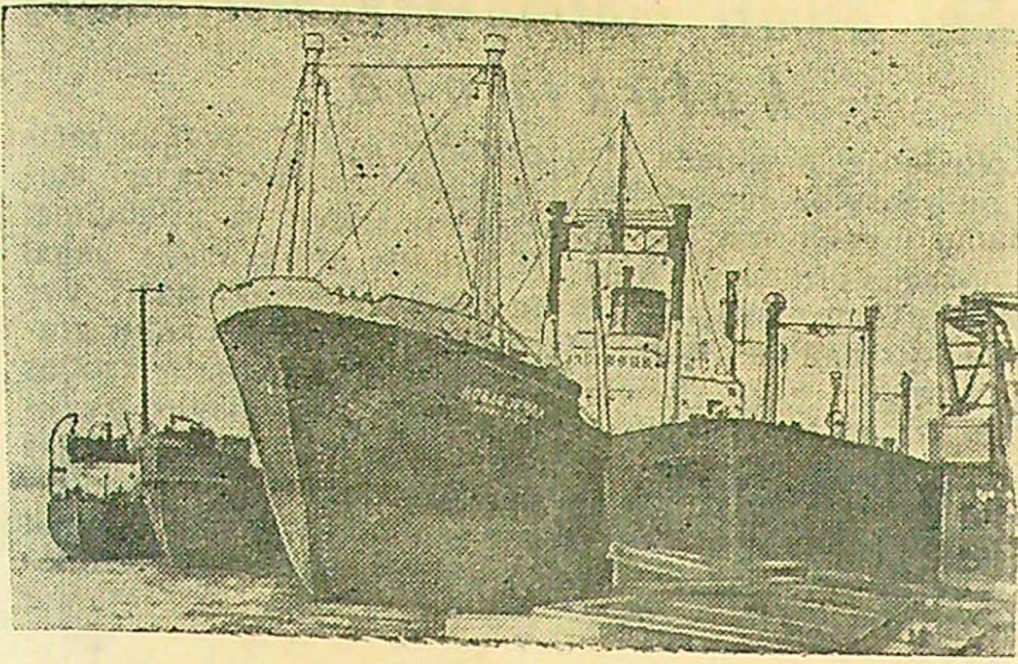
„istorinei“ misijai. Jie padėjo vokiškiems militaristams atstatyti pramonę ir visų pirma karinę pramonę. Ši pagalba pasireiškė tuo, kad jiems buvo suteikti milžiniški kreditai: iš kitos pusės, Amerikos valdovai kartu su Europos partneriais vykdė fašistinės Vokietijos atžvilgiu „pacifikavimo“ politiką. Jie atidavė Hitleriui Austriją, Čekoslovakiją, o vėliau ir Lenkiją, Daniją, Norvegiją, Olandiją, Belgiją, Liuksemburgą, Prancūziją, Bulgariją, Jugoslaviją.

Amerikinio imperializmo paramos įkvėptas, 1941 metų birželio mėnesio 22 dieną Hitleris klastingai užpuolė mūsų Tėvynę.

Anglijos ir Amerikos valdovams teko išstoti prieš fašistinę Vokietiją TSRS pusėje. To reikalavo Amerikos ir Anglijos liaudis, kuri suprato, kad fašizmas graso ją pajungti ir išnaikinti.

Dalyvaudami kovoje prieš Vokietiją TSRS pusėje, amerikiniai imperialistai, iš es-

Šiomis dienomis Silkių gaudymo valdyba gavo plaukiojančią bazę „Naujoji žemė“ žuviai transportuoti iš Atlanto vandenyno.

Nuotraukoje: laivas „Naujoji žemė“ Klaipėdos žvejybos uoste.

V. R u p š l a u k i o nuotr.

(ELTA).

M ū s ū r a j o n e

Rajoninėje bibliotekoje

Neseniai rajoninė biblioteka papildomai gavo inventorių: dvi knygų lentynas, stalą ir katalogų spintelę.

Bibliotekos fondas papildytas nauja mokslinė, politinė ir grožinė literatūra. Gauta „Didžiosios tarybinės enciklopedijos“, „Žemės ūkio

enciklopedijos“ tomai, N.Nikitino romanas „Šiaurės aurora“, J. Dovydaičio „Didieji įvykiai Naujamiestyje“, Siedych „Daūrija“, literatūra žemės ūkio, sporto klausimais. V. P e t k e v i č i e n ė rajoninės bibliotekos vedėja

Apdirbamas linų pluoštas

„Naujo kelio“ kolūkio II laukininkystės brigadoje (brigadininkas A. Andriuškevičius) pradėtas linų pluošto apdo-

rojimas. Dabartiniu metu jau apdorota 500 kg linų pluošto. A. T a l o č k a kolūkio sąskaitininkas

Didelis mechanizatorių uždėtis

Dėka partijos ir vyriausybės įvestos naujos darbo apmokėjimo sistemos, žymiai išaugo mechanizatorių uždėtis. Traktorininkas J. Jarmalavičius per spalio mėnesį

uždirbo 858 rublius ir 1692 kg grūdų. Mechanizatoriaus L. Samochvalovo spalio mėnesio uždėtis siekia 785 rub. ir 1645 kg grūdų.

M. A p e t a

Statomas autogaražas

Ždanovo vardo žemės ūkio artelė įsigijo dvi automašinas. Dabartiniu metu, kolūkio statybinė brigada, vadovaujama

brigadininko A. Šileikio, baigia statyti autogaražą.

B. D a i n y s

Kodėl krito mokslo pažangumas I vidurinėje mokykloje

Zarasų I vidurinėje mokykloje šių mokslo metų I ketvirčio rezultatai labai menki. Bendras moksleivių mokslo pažangumas siekia tik 69,4 procento. Tokio žemo pažangumo per paskutiniuosius eilę metų nebuvo nė vienoje rajono mokykloje. Gi pastaroji mokykla moksleivių pažangumo atžvilgiu visada būdavo pirmaujančių tarpe.

Kokios gi priežastys neleidžia I vidurinėje mokyklos pedagogų kolektyvui pasiekti geresnių mokomojo darbo rezultatų?

Tiesa, mokykla negali pasigirti palankiomis darbo sąlygomis. Dirbama dviem pamainomis. Nusizengiant pedagogikos taisyklėms, pamokos sutrumpinamos iki 40 minučių, o pertraukos — iki 5 minučių. Tokiu būdu pamokos metu mokytojui lieka mažai laiko perteikti medžiagą, o pertraukų metu mokiniai nespėja gerai atsikvėpti, ir todėl pamokų metu jie būna labiau išsiblaškę. Trūksta dalykinių kabinetų, todėl sunkiau atlikti praktinius užsiėmimus, konsultacijas. Prie mokyklos neįrengtas internatas, todėl daugeliui mokinių tenka vaikščioti į mokyklą net po 8 km, kas taip pat neigiamai veikia į jų pažangumą.

Patalpų klausimas opus I vidurinei mokyklai jau ne pirmi metai. Bet miesto vykdomasis komitetas kažkodėl vis delsia papildomų patalpų išskyrimą.

Tačiau paaiškinti blogus mokomojo-auklėjamojo darbo rezultatus vien šiomis objektyviomis priežastimis būtų neteisinga. Pagrindinės priežasties, dėl kurios mokykloje krito mokslo pažangumas, tenka ieškoti pedagogų tarybos darbe. Pedagogų jėgos stiprios. Iš 34 mokytojų 7 — su aukštuoju mokslu, 8 — su nebaigtu aukštuoju, dauguma turi vidurinį pedagoginį išsilavinimą ir tik keletas —

bendrą vidurinį išsilavinimą. Tačiau pedagogų kolektyvas, užuot visas jėgas sutelkęs partijos XIX suvažiavimo iškeltų švietimo darbuotojams uždavinių įgyvendinimui, susiskaldė į grupes, kurios tarpusavy veda nuolatinius ginčus, deja, dažniausiai visai nesurištus su tiesioginiu darbu. Neišvystyta konkreti kritika ir savikritika. Kai kurie mokytojai, kaip Štarie-nė, Burbienė, Grigaitė, Andriūnas, nesiskaito su kolektyvo nuomone, kritinėmis pastabomis dėl klaidų jų darbe, o taip pat nesistengia pasidalinti turimomis žiniomis, patyrimu. Nėra ryšio tarp klasių vadovų ir atskirų dalykų dėstytojų.

Maža dėmesio skyrė pedagogų kolektyvo mobilizavimui iškeltiems uždaviniams vykdyti ir mokyklos vadovybė, konkrečiai, mokyklos direktorius drg. Urbelytė. Ji silpnai kontroliavo mokytojų darbą, pagalbos teikimą jauniems mokytojams, nekovojo prieš kolektyvo susiskaldymą. Neįsprendė tvirtos vadovavimo, nuolatinės kontrolės, mokytojų kolektyvas susilpnino savo darbą.

Mokykloje silpnai išvystytas metodinis darbas. Mokytojai retai lankosi į kitas pamokas; metodinių ratelių, dalykinių kuopelių darbas irgi apleistas. Per praėjusį ketvirtį dauguma dalykinių kuopelių susirinkimų neįvyko, nebuvo pamokų aptarimų. Todėl mokytojų pirmūnų, kaip Račkauskas, Račkauskienė, Povilavičiūtė, kurie pasiekė šimtaprocentinio moksleivių pažangumo, patyrimas nebuvo skleidžiamas kitų mokytojų tarpe. Taip pat nebuvo kovojama ir su klaidomis, pasitaikiusiomis kai kurių mokytojų darbe. Mokytojai Burbienė, Andriūnas, Žydonienė, Ketylytė vartojo neteisingą metodą darbe su atsiliekančiais mokiniais, uasiškai rašydami jiems nepatenkinamus pažy-

mius. Bet kolektyvas, nors ir matė klaidas draugų darbe, nepadėjo jų taisyti. Jauniems mokytojams Šimonelytei, Ketylytei ir eilei kitų, neturintiems pedagoginės praktikos, būtinai buvo reikalinga metodinė parama, patarimas. Tačiau nei geriau dirbantieji draugai, nei metodinio ratelio vadovas tokios paramos jiems nesuteikė.

Kad mokinių žinios būtų giles ir tvirtos, jos turi būti tampriai rišamos su praktika. Bet mokykloje už polittechninio apmokymo įdiegimą kovojama dar per mažai. Panaudojamos ne visos esančios mokykloje pavaizdumo priemonės, mažai gaminama naujų.

Mokyklos komjaunimo ir pionierių organizacijos taip pat netapo mokytojų pagalbininkais kovojant už giliai ir tvirtas mokinių žinias, už sąmoningą drausmę. Trečdalis komjaunuolių ir beveik ketvirtadalis pionierių I ketvirtį baigė su nepatenkinamais pažymiais.

Pirmojo ketvirčio rezultatai I vidurinėje mokykloje — skaudūs pamoka mokyklos pedagogų tarybai, vadovybei, o taip pat komjaunimo komitetui, kurie nesugebėjo sutelkti savo jėgų mokomojo-auklėjamojo darbo pagerinimui. Iš šios pamokos jie turi padaryti atitinkamas išvadas ir imtis priemonių trūkumams ištaisyti.

Mokykloje dabar įkurta partinė organizacija. Jos pareiga — atkreipti rimtą dėmesį į mokomojo-auklėjamojo darbo pagerinimą mokykloje, į pedagogų kolektyvo mobilizavimą kovai už ryžtingą esamų trūkumų išgyvendinimą, už sėkmingą partijos iškeltų švietimo darbuotojams uždavinių įvykdymą.

V. N e v r o n y t ė

liaudies švietimo skyriaus inspektorius

mės, vykdė toliau tą pačią politiką — išsekinti TSRS, o paskui ir pavergti tarybinę liaudį. Kaip tik tuo ir paaiškinamas faktas, kad, turėdami įvairiausių karinių resursų, amerikiniai-angliškieji „sąjungininkai“ neatidarė antrojo fronto nei 1942 metais, nei 1943 metais. Jie atidarė jį tik 1944 metų birželio mėnesį ir tai tik po to, kai jau visiems, jų tarpe ir mūsų priešams, buvo aišku, kad TSRS gali sutriuškinti ir sutriuškinti fašistinę Vokietiją vien savo jėgomis, kad TSRS viena išvaduos pavergtas tautas.

Dar daugiau: nepaisant to, kad Amerikos ir Anglijos ginkluotąsias pajėgas 1942 metais sudarė daugiau kaip 6 milijonai žmonių, 1943 metais — daugiau kaip 12 milijonų žmonių, jų karinės pastangos buvo nežymios. Jeigu 1942 metais tarybiniam vokiečių fronte veikė 240 vokiškų divizijų, tai Angliją sulaukė 15 divizijų, o Amerikos kariuomenė visiškai nekariavo. Panaši padėtis buvo ir 1943 metais. Paly-

ginimui galima pasakyti, kad Suomija, kuri turi 4 milijonus gyventojų, davė Hitleriui daugiau kariuomenės, negu prieš vokiečius išstatė Anglija ir Amerika, kartu paėmus, turėdamos 600 milijonų gyventojų.

Tai reiškia, kad iš esmės TSRS viena kovojo prieš Vokietiją.

Ir štai tada, kai tarybiniai žmonės savo krauju gynė savo Tėvynės ir Hitlerio užkariautos Europos tautų laisvę ir nepriklausomybę, angliškieji-amerikiniai „sąjungininkai“ derėjosi su Hitleriu dėl separatinės taikos sudarymo.

Tai buvo išdavikiškas smūgis į nugarą, sąjungininko pareigų išdavystė.

Čia tenka pateikti kitą pavyzdį — sąžiningo sąjungininko pareigų vykdymo pavyzdį.

1944 metų pabaigoje vokiečiai pradėjo puolimą Vakarų fronte ir dabartiniam JAV prezidentui Eizenhaueriui, kuris tada vadovavo są-

jungininkų kariuomenei Europoje, grėsė visiškai sutriuškinimas. Esant tokiai padėčiai, 1945 metų sausio 7 dieną U. Čerčilis kreipėsi į Vyriausiąjį Tarybinės kariuomenės vadą J. V. Staliną, prašydamas pradėti tarybinės kariuomenės puolimą rytų fronte, kad atitrauktų į save dalį vokiečių kariuomenės, sužlugdytų jų puolimą ir tuo pačiu išgelbėtų anglų-amerikiečių kariuomenę nuo sutriuškimo. Tarybinės kariuomenės vadovybė, ištikima savo sąjungininko pareigoms, pareiškė, kad antroje sausio pusėje išsivystys puolimo operacijos rytų fronte. Ir net ši data buvo atkelta. 150 tarybinių divizijų puolimas prasidėjo 1945 metų sausio mėnesio 12 dieną, vokiečiai buvo priversti atitraukti iš vakarų fronto dvi tankų armijas, ir tokiu būdu mūsų sąjungininkų — Anglijos ir Amerikos kariuomenė buvo išgelbėta.

Pasibaigė antrasis pasaulinis karas. Tarybų Sąjunga nugalėjo, išgelbėdama tarybinę liaudį ir Europos tautas nuo fašistinio pavergimo. Imperialistai norėjo matyti Tarybų Sąjungą nusilpusią, bet jų kėsiai sužlugo. TSRS išėjo iš šio karo ne silpna, o galingiausia valstybe pasaulyje. Bo to, hitlerinės Vokietijos sutriuškinimas pakaitė jėgų santykius tarp kapitalistinės ir socialistinės sistemų. Dabar TSRS jau ne vienišas švyturys, kuris nušviesdavo kelią žemės rutulio darbo žmonėms. Į socialistinės statybos kelią stoji Lenkijos, Čekoslovakijos, Albanijos, Rumunijos, Vengrijos, Bulgarijos, Vokietijos Demokratinės Respublikos tautos. Laisvo gyvenimo keliu žengia didžioji kinų tauta. Dabar jau trečdalis visų žemės rutulio gyventojų suburti taikos ir socializmo stovykloje.

Žinoma, imperializmo vadeivės tuo repaterkinti ir

stiprina antidemokratinę veiklą. Jie pradėjo prieš Tarybų Sąjungą „šaltąjį karą“, kurio arsenale yra šantažas, šmeižtas, provokacijos, ardomoji veikla, šnipų ir diversantų siuntimas. Šiam reikalui JAV vyriausybė išleidžia šimtus milijonų dolerių Amerikos žvalgyba nukreipia savo didžiausias pastangas nusilpninti Tarybų Sąjungos, kaip tautos, demokratijos ir socializmo tvirtovės, galią.

Tačiau, nepaisant amerikinių imperialistų klasingų kėslių, Tarybų Sąjunga sparčiais tempais toliau vysto savo ekonomiką. Tarybinės tautos, TSKP XIX suvažiavimo istorinių nutarimų apginkluotos, sėkmingai žengia pirmyn keliu į komunizmą.

V. N o v i k o v a s

Politinių ir mokslinių žinių sklaidimo draugijos tikrasis narys

Tarptautinė apžvalga

Draugystė vardan taikos

Lapkričio mėnesį Vokietijos Demokratinės Respublikos miestuose ir kaimuose vyko Vokietijos—Tarybų Sąjungos draugystės mėnuo, kurio šūkis buvo stiprinti draugiškus ryšius ir bendradarbiavimą tarp abiejų šalių tautų. Mėnuo buvo stambus įvykis Vokietijos Demokratinės Respublikos gyventojų gyvenime. Vokiečių tauta laiko draugystę su TSRS tautomis svarbiausiu veiksniu taikai išsaugoti ir stiprinti, galiną atrama savo kovoje už vieningą, demokratinę, taikingą Vokietiją.

„Draugystė su Tarybų Sąjunga — gyvybiškai svarbus klausimas vokiečių tautai“. Šiuo šūkiu vyko visos mėnesio priemonės—darbo žmonių susirinkimai ir mitingai, darbininkų, valstiečių, inteligentijos atstovų, aplankiusių Tarybų Sąjungą, pasisakymai. Iš TSRS į Vokietijos Demokratinę Respubliką mėnesio proga atvyko kultūros veikėjų delegacija. Ją sudarė mokslininkai ir gamybos novatoriai, kolūkiečiai ir artistai. Visur, kur tik pasirodavo tarybinės liaudies pasiuntiniai, jie buvo nuoširdžiausiai priimami.

Mėnuo su nauja jėga parodė, kad draugystės su Tarybų Sąjunga idėja giliai įstrigo į vokiečių tautos sąmonę. Tik lapkričio mėnesį į Vokietijos—Tarybų Sąjungos draugystės draugiją įstojo daugiau kaip 100 tūkstančių naujų narių.

Tarybiniai pasiuntiniai visur matė, kaip VDR darbo žmonės skiria visas savo jėgas didžiajam naujojo gyvenimo statybos procesui, kaip respublikoje kuriami visos vokiečių tautos nacionalinės vienybės pamatai demokratinėje, taikingoje valstybėje. Jie matė praktinius rezultatus naujojo VDR vyriausybės ir Vokietijos vieningosios socialistų partijos kurso, kurio tikslas toliau stiprinti respubliką politiniu ir ekonominiu atžvilgiu, žymiai pagerinti gyventojų gyvenimo sąlygas, suartinti ir nustatyti abiejų šalių dalių vokiečių savitarpio supratimą, ir kuris, tuo būdu, leidžia siekti Vokietijos vienybės demokratinio pagrindu.

Vokietijos—Tarybų Sąjungos draugystė kuriama ant tvirtų pamatų. Jos gaivinančią jėgą sudaro abiejų šalių tautų savitarpio interesai ir bendra kova už taiką.

Kolonijinė Afrika bunda

Anglų valdžios organai rimtai susirūpinę nacionalinio išsivadavimo judėjimo augimu savo afrikinėse kolonijose. Lapkričio 30 d. jie nuvertė stambiausios Ugandos pro-

vincijos čiabuvių karalių Bugandy ir įvedė ten nepaprastą padėtį. Šiuos represinius veiksmus sukėlė tai, kad aukščiau nurodytas čiabuvių karalius, liaudžiai reikalaujant, pasisakė už nepriklausomybės suteikimą Ugandai.

Uganda — viena iš Anglijos kolonijų Rytų Afrikoje — yra medvilnės tiekėjas Anglijai. Baisus skurdas, tamsumas ir obskurantizmas apibūdina šios kolonijos gyventojų gyvenimo sąlygas. Štai vienas iš liudininkų neseniai pateiktų užsienio spaudoje pasisakymų — „...Keliautojas mato prieš save siaubingą vaizdą: žmonės, panašūs ne į žmones, o greičiau į skeletus—šmėklas, apsirėngę kažkokiais skarmalais. Kiekviename žingsnyje luoši, prašantieji išmaldos. Juos dar pačiame amžiaus gražume sužalojo savivaliavimas ir tikrai katorgiškas darbas...“.

Ugandoje, kaip ir kitose anglų kolonijose Afrikoje, valstietį smaugte smaugia žemės neturėjimas. Visas geriausias žemes yra užėmę baltieji kolonizatoriai. Nuo gimimo iki pat mirties Ugandos čiabuvis, auginantis medvilnę, yra apraizgytas baltojo palūkininko skolų tinklais.

95 procentai vietinių Ugandos gyventojų neraštingi. Yra šimtai kaimų, kur nežinoma apie jokią medicininę pagalbą. Epidemijos — šie neišvengiami bado ir skurdo padovai — kasmet pakerta dešimčių tūkstančių gyventojų gyvybę.

Bet dabar ir Ugandoje, — kuri dar neseniai buvo viena iš labiausiai užgautų Anglijos kolonijų — liaudis kyla nacionalinio išsivadavimo kovai. Jai vadovauja darbininkų klasė, kuriai atstovauja medvilnės plantacijų, medvilnės valymo ir cukraus gamyklų bei kitų įmonių darbininkai. Apie darbininkų klasę telkiasi ir valstietija. Didelę reikšmę aktyvizuojant šią kovą turi įvykiai kaimyninėje su Uganda kolonijoje — Kenijoje. Ten jau daugiau kaip metai anglų kariuomenė faktiškai veda nepaskelbtą karą prieš nacionalinio išsivadavimo judėjimą. Nepaisant kruvino teroro, anglų kolonizatoriams nepavyksta paklūdyti Kenijos liaudį. „Kenijoje, — skundžiasi „Manchester Guardian“, — mes esame tiek pat toli nuo tikslo, kaip ir prieš metus“.

Dabar nubudo ir Uganda. Jos liaudis, kaip ir viso Afrikos žemyno tautos, vis aiškiau supranta, kad tik nacionalinės nepriklausomybės iškovojimas įgalins ją likviduoti skurdą ir kolonijinę priespaudą.

V. C h a r k o v a s

Protestas Gvatemaloje prieš policinį terorą Salvadore

Agentūros Junaited Pres korespondento pranešimu iš Gvatemalos miesto, Gvatemalos darbo partija pareikalavo, kad Salvadore prezidentas Oskaras Osorio paleistų iš kalėjimo ir garantuotų gy-

vybę Salvadora profsąjunginiam lyderiui Karpio.

Karpio buvo suimtas, jam grįžus į tėvynę iš Pekino, kur jis dalyvavo taikos šalininkų kongrese.

(TASS—ELTA).

KULTŪRINĖ KRONIKA

Šiomis dienomis Rokiškio mokytojai Zarasų I vidurinės mokyklos scenoje pastatė penkiaveiksmę pjesę „Platonas Krečetas“. Pjesė žiūrovų buvo šiltai sutikta.

H. D ū d ė n a s
V. K o p n o v a s

Pjesė „Žmonės“ suvaidino Girsų septynmetės mokyklos mokytojų kolektyvas. Į vakarą gausiai atsilankė aplinkinių kolūkių kolūkiečiai.

L. L a m a n a u s k a s

Sienlaikraštį „Mokslų dienos“ reguliariai išleidžia Degučių septynmetės mokyklos Nr. 1 mokiniai.

Paskutinysis sielakraščio numeris pasakoja, kaip V-VII klasių mokiniai pradėjo mokslo metų II ketvirtį. Nurodomi mokslo pirmūnai, kritikuojami nepažangūs mokiniai.

P. K i r š a

Gausiai renkasi „Tarybinio artojo“ kolūkiečiai pasiklausti pasakaitų, pranešimų, kuriuos skaito vietos inteligentija, klubo-skajtyklos aktyvas.

Neseniai Mukulių prad. mokyklos mokytoja Minkevičienė perskaitė pasakaitą „Penktasis penkmetis — stambus žingsnis kelyje į komunizmą“, kurios susirinkusieji atidžiai klausėsi.

S. J u š k ė n a s

Naujos knygos

PETRAITIS, J. ir PO-VILAITIS, J. **Pieningumo didinimas Tryškių tarybiname ūkyje.** (Telšių raj.) V., Valst. polit. ir moksl. lit. 1-kl., 1953. 40 p., il. (Lietuvos TSR žemės ūkio m-ja. Vyr. ž. ū. propagandos ir moksl. tyrimo įstaigų v-ba). 7.000 egz. Rb. 0,55.

RASIMAITĖ, M. **Po 685 centnerius kopūstų iš hektaro.** („Naujo gyvenimo“ kolūkio patyrimas), (Šiaulių raj.) V., Valst. polit. ir moksl. lit. 1-kl., 1953. 24 p., il. (Lietuvos TSR žemės ūkio m-ja. Vyr. ž. ū. propagandos ir moksl. tyrimo įstaigų v-ba). 10.000 egz. Rb. 0,30.

VILKAS, J. ir SEIBUTIS, A. **Durpės ir jų naudojimas žemės ūkyje.** V., Valst. polit. ir moksl. lit. 1-kl., 1953. 183 p., il. 6.000 egz. Rb. 2,65.

ČZOU LI-BO. **Uraganas.** Romanas. V., Valst. grož. lit. 1-kl., 1953. 540 p. 7.000 egz. Rb. 9,15. Ir.

OSTROVSKIS, A. D. **Paskutinysis papirosas.** (Apsakymas). V., Profleidykla, 1953. 32 p., il. (Lietuvos TSR Sveikatos aps. m-jos Resp. san. švietimo namai. (Mokinio knygynėlis). 10.000 egz. Rb. 0,45. — Viršelyje aut. nenurodytas.

Gerai atlikti metinę inventorizaciją kolūkiuose

Kolūkiuose prasideda visų piniginių lėšų bei materialinių vertybių inventorizacija. Inventorizacija turi iškelti ir pašalinti trūkumus saugojant ir naudojant kolūkio turtą; ji turi parodyti, kaip kolūkis kovojo už apskaitos ir finansinio ūkio sutvarkymą, už ūkinės galios sustiprinimą, ką turi kolūkis metų pabaigoje, kokie galimūnai yra sėkmingai pradėti naujiems ūkiniams metams.

Inventorizacijai atlikti kolūkio valdyba išskiria inventorizacijos komisiją, į kurią įeina kolūkio pirmininkas (jis yra ir inventorizacijos komisijos pirmininkas), sąskaitininkas ir 5—7 artelės nariai, priklausomai nuo kolūkio visuomeninio turto dydžio. Inventorizacijos komisijos sąstatas tvirtinamas kolūkio valdybos posėdyje. Medžiagiškai atsakingi už kolūkio turtą žmonės negali būti komisijos nariais. Už inventorizacijos teisingą ir savalaikį atlikimą asmeniškai atsako kolūkio pirmininkas ir sąskaitininkas. Be to, sąskaitininkas atsako už teisingą inventorizacijos dokumentų apiforminimą.

Kolūkio revizijos komisija neįeina į inventorizacijos komisijos sąstatą, tačiau aktyviai dalyvauja jos darbe, tikrindama, ar teisingai patikrintas likutis, o vėliau pasiūlo inventorizacijos medžiaga revizuojant ūkinę-finansinę kolūkio veiklą.

Turto ir pinigų padėties tikrinimas atliekamas jų saugojimo vietoje ir būtinai dalyvaujant asmenims, atsakingiems už tikrinamas vertybes (brigadininkai, fermų vedėjai, sandėlininkai, kasininkai ir t.t.). Bet koks turto perkainavimas arba nuvertinimas draudžiamas, išskyrus gyvulių prieauglį, kuris inventorizacijos metu perkainuojamas nustatyta tvarka. Jeigu tikrinamas daiktas netinkamas tolesniam naudojimui ir negali būti atremontuotas, tai jis neįtraukiamas į inventorizacijos sąrašą, o kartu su atsakingu už turtą asmeniu susitatomas jo nurašymo aktas, nurodant priežastis, dėl kurių jis nurašomas. Kolūkio valdybai patvirtinus aktą, jo nurašymas apiforminamas. Visas gyvulių prieauglis (išskyrus arklių

prieauglį) prieš inventorizaciją būtinai pasveriamas, siekiant nustatyti jo prieaugimą. Prieauglis, atitinkamai pagal jo amžių, perkeliamas į vyresniojo amžiaus gyvulių grupę, apie ką, inventorizacijos komisijai pareikalavus, gyvulininkystės fermos vedėjas sustato aktą. Kainos padidinimas atliekamas sutinkamai su valstybinėmis paruošinėmis kainomis, atsižvelgiant į prieauglio veislinės savybes. Išaiškintas materialinių vertybių ir piniginių lėšų perteklius turi būti tučtuojau užpajamuotas. Kolūkio valdyba privalo imtis priemonių išieškoti trūkumus, o išaiškintus grobstymus bei išekvojimus, kaltininkai turi būti patraukti baudžiamojon atsakomybėn.

Inventorizacijos komisija turi įsigilinti ir į darbo atlyginimo organizavimo klausimą, išaiškinti kadru tekamumą priežastis, rūpestingai patikrinti gamybos priemonių panaudojimą brigadose, darbadienių apskaitavimą visose žemės ūkio šakose.

Apie inventorizacijos komisijos darbą reikia viešai pranešti visiems žemės ūkio artelės nariams, kad jie galėtų laiku pranešti apie esamus žemės ūkio artelės įstatų pažeidimus, apie neūkiškumo faktus, padėtų komisijai išieškoti visus trūkumus, o kolūkio valdybai — juos pašalinti.

Apie inventorizacijos rezultatus kolūkio valdyba praneša visuotiniam kolūkiečių susirinkimui, kuriame išsprendžiami visi ginčijami klausimai, numatomi išieškoti trūkumų likvidavimo būdai.

Nuo teisingo inventorizacijos atlikimo daug priklauso viso kolūkio darbo organizavimas. Ten, kur inventorizacijos komisija iškels aikštėn ir tinkamai įvertins visus įvykusius žemės ūkio artelės įstatų pažeidimus, ten kitais metais bus žymiai mažiau pažeidimų, padidės kolūkiečių suinteresuotumas kolūkine gamyba, pakils jų darbo aktyvumas ir, reiškia, žymiai sparčiau vystysis visuomeninis ūkis.

Z. P o s t n o v a s
Zarasų MTS vyr. buhalteris

Redaktorius pav.
V. JURŠIENĖ

Tešiamas prenumeratos priėmimas rajoniniam laikraščiui

„Pergalė“

1954 metams

Laikraštis išeina 3 kartus per savaitę

Prenumeratos kaina:

metams — 23,40 rb.

6 mėn. — 11,70 rb.

3 mėn. — 5,85 rb.

1 mėn. — 1,95 rb.

Prenumeratą priima ryšiu ir „Sąjunginės Spaudos“ skyriai bei agentūros, visuomeniniai spaudos platintojai, kolūkių laiškininkai ir apylinkių Tarybų sekretoriai.

Užsisakykite laikraštį ilgesniam laikui. Tai užtikrins nenutrūkstamą jo gavimą.